

USKOVAN VERTAISTUKI

Väinö Hotti

Verttaistuen merkitys

Elämän kriiseissä tarvitaan toisten neuvoja ja tukea. Kun muut tuet osoittautuvat tehottomiksi, vertaistuki saattaa auttaa.

Väärät tuet

Elämä on monimuotoinen. Eksyksissä oleva voi harhaillessaan valita ”väärät tuet”:

*”Näin olen, raukka, kuunnellut Sokeaa järkeäni, Turhissa töissä vaivannut Uuvuksiin itseäni, **Nyt surren sen Mä havaitsen, Ett` olen eksyksissä, En oikein tiedä, missä?**” (Vvk.391:5; / [Antti Achrenius](#)).*

*”Mua, Pyhä Henki, pyhitä, Luo minuun uusi elämä Ja päästä synnin vallasta, Se sydäimestä kuoleta. **Sä tuet väärät kukista, Kristuksen kuoloon istuta**” (Vvk.105:1 / [Johan Kahl](#)).*

Tarvitseeko uskova tukea?

Joskus ajatellaan, ettei uskova ole tuen tarpeessa. Uskova tulee ”omillaan toimeen”. Menestysteologia on tämän ajatuksen takana. Kuitenkin uskova on täysin riippuvainen ulkopuolisesta tuesta:

*”Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä **ilman minua te ette voi mitään tehdä**” (Joh.15:5).*

Uskova ja vertaistuki

Vertaistuki on uskovalle erinomaisen tärkeä. Kaiken heikkoutensa keskellä hän hartaasti kaipaa ja etsii vertaistukea. Tällöin hän toteaa, että tämä maailma ei voi sitä antaa:

”Ei tyydyttää voi maailma tää Minun kaipaavaa sydäntäni. Sinun luonasi, rakas Mestari, Yksin tyyntyy mun ikäväni.”

”Muut kaikki hylkää, vaan sinä et. Autuuden särkyneet sydämet Sinulta saavat, Sä luet haavat Ja kyönelet” (Vvk.600:3 / [Wilhelmi Malmivaara](#)).

Tukea löytyy

On syytä muistaa, että uskovalle on Raamatussa yllin kyllin vertaistukea. Se on tukea ja lohdutusta täynnä. Raamattu on syvä ja rikas lohdutuksen lähde. Jos ihminen tuntee heikosti Raamattua, ei ihme, jos hän elää lohdutonta elämää.

*”Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja **kaiken lohdutuksen Jumala**” (2. Kor.1:3).*

Seurakunta ja vertaistuki

Seurakunta (ekklesia) on KRISTUKSEN RUUMIS. Siinä vallitsee täydellinen ”tasa-arvo”. Kaikki ovat **samalla viivalla**. Kaikki ovat vertaistuen piirissä. Vertaistuki ympäröi jokaista jäsentä; kukaan ei ole ulkopuolinen. Tuen varsinainen lähtökohta on KRISTUS, mutta tuki säteilee jokaisen jäsenen kautta jokaiseen jäseneseen!

”Mutta Jumala on liittänyt ruumiin yhteen niin, että antoi halvempiarvoiselle suuremman kunnian, ettei ruumiissa olisi eripuraisuutta, **vaan että jäsenet pitäisivät yhtäläistä huolta toinen toisestaan**. Ja jos yksi jäsen kärsii, niin kaikki jäsenet kärsivät sen kanssa; tai jos jollekulle jäsenelle annetaan kunnia, niin kaikki jäsenet iloitsevat sen kanssa. **Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä**” (1. Kor.12:24-27).

”Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet. **Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa**” (Gal.3:26.28).

Golgatan high school

Kaikki Golgatalla armahduksen kokeneet muodostavat vertaistyöntekijöiden arvostetun ammattikunnan! **Todellista vertaistukea** ei ole lainkaan ilman Golgataa. Golgata sitoo uskovan tehokkaasti sekä Kristukseen että toisiin uskoviin!

”saisivat kehoitusta **omistamaan täyden ymmärtämyksen koko rikkauden ja pääsisivät tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen, jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyinä**” (Kol.2:2-3).

Luterilaisuuden perusoppi

Eräs luterilaisuuden keskeisistä opeista: **USKOVA ON SAMALLA KERTAA VANHURSKAS JA SYNTINEN!** Väärin tulkittuna tässä annetaan uskovalle lupa elää synnissä; Kristuksesta tehdään ”synnin palvelija”, Gal.2:17. Uskova on tällöin samanaikaisesti ”kahden tien kulkija”. Tämä on harhaoppia! Paavali opetti, että uskova on samalla kertaa pyhä ja syntinen. Kun uskova katsoo itseensä, hän löytää vain syntisyyttä. Kristuksen ansioon puettuna hän on kuitenkin vanhurskas.

”Itsessän oon huono kyllä Morsioksi sinullen, Vaan sun armopukus yllä Olen lumivalkoinen; Olen niinkuin puhtain lilja Tarhass` oivan tarhurin, Olen taivaan kallis vilja Armost` armaan mestarin” (SK 426:3).

”Kristityn elämässä roomalaiskirjeen 7. ja 8. luku ovat sisäkkäin” (Niilo Tuomenoksa).

TUKI RAAMATUSSA

VANHA TESTAMENTTI

"Aabraham vastasi ja sanoi: "Katso, olen rohjennut puhua Herralleni, **vaikka olen tomu ja tuhka**" (1. Moos.18:27).

"Ja hän (Elia) toivotti itsellensä kuolemaa ja sanoi: "Jo riittää, Herra; ota minun henkeni, sillä minä en ole isiäni parempi...**Minä yksin olen jäänyt jäljelle**, mutta minunkin henkeäni he väijyvät, ottaaksensa sen" (1.Kun.19:4,10).

"Mutta minä olen mato enkä ihminen, ihmisten pilkka ja kansan hylky" (Ps.22:7).

"**Niinkuin vesi minä olen maahan vuodatettu**; kaikki minun luuni ovat irti toisistansa; minun sydämeni on niinkuin vaha, se on sulanut minun rinnassani" (Ps.22:15).

"Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi, kun profeetta Naatan tuli hänen luokseen, sen jälkeen kuin hän oli yhtynyt Batsebaan. Jumala, ole minulle armollinen hyvyytesi tähden; pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden. Pese minut puhtaaksi rikoksestani, puhdista minut synnistäni. Sillä minä tunnen rikokseni, ja minun syntini on aina minun edessäni. Sinua ainoata vastaan minä olen syntiä tehnyt, tehnyt sitä, mikä on paha sinun silmissäsi; mutta sinä olet oikea puheessasi ja puhdas tuomitessasi. Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja äitini on minut synnissä siittänyt. Katso, totuutta sinä tahdot salatuimpaan saakka, ja sisimmässäni sinä ilmoitat minulle viisauden. Puhdista minut isopilla, että minä puhdistuisin, pese minut, että minä lunta valkeammaksi tulisin. Anna minun kuulla iloa ja riemua, että ihastuisivat ne luut, jotka särkenyt olet. Peitä kasvosi näkemästä minun syntejäni, pyyhi pois kaikki minun pahat tekoni. Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki. Älä heitä minua pois kasvojesi edestä, äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi. Anna minulle jälleen autuutesi ilo, ja tue minua alttiuden hengellä. Minä tahdon opettaa väärille sinun tiesi, että syntiset sinun tykösi palajaisivat" (Ps.51:1-15).

"Kun minun sydämeni katkeroitui ja minun munaskuihini pisti, silloin minä olin järjetön enkä mitään älynnyt, **olin sinun edessäsi kuin nauta**" (Ps.73:21,22).

"Herra minua kyllä kuritti, mutta kuolemalle hän ei minua antanut" (Ps.118:18).

"Minä olen **eksyksissä kuin kadonnut lammas**; etsi palvelijaasi, sillä minä en unhotta sinun käskyjäsi" (Ps.119:176).

"**Syvyydestä minä huudan sinua, Herra**. Herra, kuule minun ääneni. Tarkatkoot sinun korvasi minun rukousteni ääntä. Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää?" (Ps.130:1-3).

"he auttoivat toinen toistaan ja sanoivat toisillensa: "Ole luja!" Valaja rohkaisee kultaseppää, levyn vasaroitsija alasimen iskijää; hän sanoo juotoksesta: "Se on hyvä", ja vahvistaa sen nauloilla, niin ettei se horju" (Jes.41:6,7).

"Hän kasvoi Herran edessä niinkuin vesa, niinkuin juuri kuivasta maasta. Ei ollut hänellä vartta eikä kauneutta; me näimme hänet, mutta **ei ollut hänellä muotoa**, johon me olisimme mielistyneet" (Jes.53:2).

"Ei hänellä (Messiaalla) ollut oppiarvoa, titteliiä, eikä Jumalan kirkkautta, että hän olisi meitä miellyttänyt" (Jes.53:2; K.O Syväntö).

"Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, **halveksittu, jota emme minäkään pitäneet**" (Jes.53:3).

"Voi minua, äitini, kun minut synnytit riidan ja toran mieheksi koko maalle! En ole lainaksi antanut enkä lainaksi ottanut; **kuitenkin kiroavat minua kaikki**" (Jer.15:10).

"Ja minä jäin yksin. Ja kun minä näin tämän suuren näyn, meni minulta kaikki voima; minun verevä muotoni muuttui kaamean näköiseksi, **eikä minussa ollut voimaa mihinkään**" (Dan.10:8).

"Ja Joonä rukoili Herraa, Jumalaansa, kalan sisässä ja sanoi: "Minä huusin ahdistuksessani Herraa, ja hän vastasi minulle. Tuonelan kohdussa minä huusin apua, ja sinä kuulit minun ääneni. **Sinä syöksit minut syvyyteen**, merten sydämeen, ja virta ympäröitsi minut, kaikki sinun kuohusi ja aaltosi vyöryivät minun ylitseni" (Joonä 2:2-4).

UUSI TESTAMENTTI

"Eräs mies vaelsi Jerusalemissa alas Jerikoon ja joutui ryöväreiden käsiin, jotka riisuivat hänet alasti ja löivät haavoille ja menivät pois jättäen hänet puolikuolleeksi" (Luuk.10:30).

"Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista? (Room.7:24).

"Mutta kaikkein viimeiseksi hän näyttäytyi minullekin, joka olen ikäänkuin keskensyntynyt. Sillä minä olen **apostoleista halvin** enkä ole sen arvoinen, että minua apostoliksi kutsutaan, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa" (1. Kor.15:8,9).

"Olen joutunut mielettömyyksiin; te olette minut siihen pakottaneet. Minunhan olisi pitänyt saada suositusta teiltä, sillä en ole missään ollut noita isoisia apostoleja huonompi, **vaikka en olekaan mitään**" (2. Kor.12:11).

"Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, **joista minä olen suurin**" (1. Tim.1:15).

VIRRET JA HENGELLISET LAULUT

1. Käy köyhään sydämeeni Sä, Henki totuuden. On siitä kyyneleeni, kun täyttää synti sen. Ei itku, tuska pestä Voi sitä väärydestä. Sen teet sä, Armoinen.
 2. Sä tunnet puutteheni. Oon aivan avuton. On kylmä sydämeni Ja tyhjä, valoton. Se siksi jääpi multa, Mut taivahista tulta Sinulta rukoilen.
 3. En syntiturmelmusta Saa sielustani pois. En tuskaa, ahdistusta Mä itse voittaa vois. Tyhjäksi merta luoda Ja yöstä päivää tuoda, Ei vaikeampaa ois.
 4. Rukoilen, Herra, yhä: Käy sydämeheni. Sytytä valo pyhä Mun synkkään mieleeni. Yön usvat aamu voittaa. Uus armon päivä koittaa Niin kirkkain sätehin” (Vvk.106 / [J.L.Runeberg](#)).
- ”On suurin virvoitukseni sun armopöydässäsi. Pois huuhdot kaikki syntini Pyhällä verelläsi. **Suo, että pysyn uskossa Ja hengen köyhyydessä, Suo synnistä mun luopua, Pysyä nöyryydessä**” (Vvk. 208:5 / [Johan Kahl](#)).*
- ”Sä tiedät, kuinka uskossa Me heikot oomme vielä, Hitahat rakkaudessa Ja lankeevaiset tiellä. Siis Henki armon, totuuden Ja rakkauden, vahvuuden, Suo meille, Herra Jeesus” (Vvk.207:3 / [F.G. Hedberg](#)).*
- ”Kun ahdistus on polttavin Ja uuvun kuorman alla, Suo, Jeesus, että muistaisin Sun vaivas Golgatalla. **Suo sanas mulle voimaksi, Tee heikko usko vahvaksi Ja toivo eläväksi**” (Vvk, 371:3 / [P.F. Hiller](#)).*

NÄIN SYNTISENÄ HERRA

NILO TUOMENOKSA

1. NÄIN SYNTISENÄ HERRA MUN TÄYTYY VAELTAA,
SUN KANSSAS` TIELLÄ TAIVAAAN PERILLE KULKEA.
EN PAREMMAKS VOI TULLA. EN PYHÄKS OLLENKAAN.
JA KUITENKIN OI HERRA, SUN KÄSIIS JÄÄDÄ SAAN.
2. SÄ SUOSTUT MAHDOTTOMAN, MUN LUONA ASUMAAN,
JA AIVAN TÄLLAISENA, MUA KAIKES` KANTAMAAN.
ET VÄSY, VAIKKA USEIN, MÄ VÄSYN KOKONAAN.
SUN ARMOS RAKKAUTESI, EI LOPU MILLOINKAAN.
3. MÄ MATO VAIN JA SAVI, OON HUONO SOTIJA,
KIUSOISSA TAISTELUISSA, MUN TÄYTYY SORTUA.
JOS ET SÄ KRISTUS HERRA, MUA AUTA VAHVISTA.
VAAN AUTATHAN, OI AUTA, VOIMALLAS PUETA.

4. MÄ SYDÄMELLES HALAAN, SUN ETTÄ KOKONAAN,
MÄ AINA SAISIN OLLA, MUA AUTA VALVOMAAN.
AH ETTEN MUREHDUTTAIS HENKEÄS MILLOINKAAN.
HERKISTÄ TUNNON KORVA, SUA KAIKES´ KUULEMAAN.

5. SÄ ROHKEAKSI HOIDAT JA USKON VAHVISTAT,
HILJENNÄT LEVOTTOMAN, MURHEESSA LOHDUTAT.
SÄ KURJAN ILO, RIEMU JA TAIVAS SYNTISEN.
SUA ITKUSSANI KIITÄN, VIRITÄN VIRREN SEN.

6. SE VIRSI AIN´ ON HEIKKO JA KIITOS KÖYHÄ ON.
NIIN USEIN NURKUMIELLÄ, MÄ KULJEN LOHDUTON.
VAAN KUITENKIN MUA HOIDAT, LAHJOJAS´ TUHLAILLEN,
PÄIVÄSTÄ PÄIVÄÄN KANNAT, PERILLE SAATELLEN.

7. NÄIN MAHDOTONNA TOIVON PERILLE PÄÄSEVÄN´
JA KASVOSI, OI KRISTUS, TAIVAASSA NÄKEVÄN.
OI, MIKÄ ILO MULLA, KUN ARVOTONNA SAAN
JOUKOSSA PYHÄIN OLLA, RANNOILLA RAUHAN MAAN.

NIIN ALHAALLA

1. NIIN ALHAALLA EI KUKAAN KULJE, ETTEI SIELLÄ JEESUS OI. HÄN EI
KETÄÄN LUOTANSA SULJE, EIKÄ KARKOITA YHTÄÄN POIS.

2. MAAN ALIMPIIN PAIKKOIHIN ASTUI HÄN KANTAEN RISTIÄÄN.
JA VIITTANSA VEREHEN KASTUI, REPI PIIKIT NE PUHTAAN PÄÄN.

3. NIIN ALAS VEI POLKUNSA MAINEN, TUO TUSKIEN RASKAS TIE,
KUIN MISSÄ VAIN SYNTINEN NAINEN SEKÄ RYÖVÄRI YÖSSÄ LIE.

4. EI KIELTÄJÄN KURJANKAAN KOHTAA HÄN VÄLTÄ, VAAN LUOKSEEN
KÄY. JA RAKKAUS SILMISTÄ HOHTAA EIKÄ KOSTOA, VIHAA NÄY.

5. JA ALEMMA VIELÄKIN TULLA HÄN TAHTOIS, JOS SIELLÄ KEN
ON TUNNOLLA HAAVOITETULLA, HÄNET KORJAI TALTEHEN”

(HLV 175 / [Martta Kaukoma](#)).